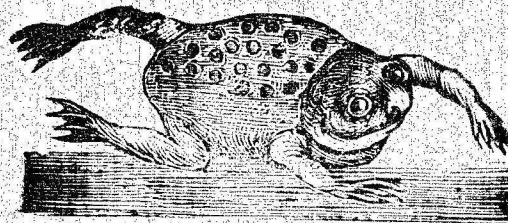

ΜΠΑΚΑΚΑΣ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ Ἡ ΝΑΡΩΜΗ.

Ἐν Ἀθήναις	Φρ.	6
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	7
Ἐν τῷ Ἐξωτερῷ	»	12
Διά τὰ Ἀρματα Πραξία	»	10

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΔΙΑΤΑΞΗΝ
ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΗ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Οἱ κληρονομοὶ τοῦ ἑνὸς μόνου ἠμερολογίου ἔχουσιν ἀνάγκην

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΤΑΤΥΡΙΚΗ

— ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5 —

— ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5 —

II ΠΟΛΥΚΟΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΓΙΑΚΩΒΑΤΟΥ

προκειμένου περι τῆς ἐκλογῆς Δραγοῦμη.

Γιακωβάτος. Κύριοι βουλευταί!

Χ. και Νιζολ. . . . . σεντε.

Γεωργαντάρας. Δὲν προκίεται περὶ τοῦ προ-
σώπου τοῦ κυρίου Δραγοῦμη το ὁποῖον ἐκτιμῶ καὶ σεβῶ-
μαι, ὡς πλούσιον εὐσπλαχνικὸν καὶ εὐσεβετικὸν, καὶ προ-
πάντων διότι φέρει μιαν σπαθίαν, τοῦθ' ὅπερ τὸ καθιστᾷ
ἀκόμη σεβαστότερον.

Χ. Ν. . . . . κότερον.

Γεωργαντάρας. Ἀλλὰ προκίεται νὰ ἐξετάσω-
μεν τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, καὶ νὰ ἴδωμεν ἐάν ἢ οὐ
κ. Δραγοῦμη δύναται νὰ παρακαθῆται μεθ' ἡμῶν, ἢ νὰ ἀ-
ποδιωχθῆτὶ περὶ τοῦ περιόλου τοῦτοῦ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἔτει
ἀρνούου πρὸς νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ νὰ καθέσθῃ ὡς τινὰ

Χ. Γ. . . . . πτινά.

Γεωργαντάρας. Τὰ Μέγαρα, Κύριοι βουλευταί,
ἐχουσι πέντε δικηγόρους, εἴκοσι ἰατροὺς, ἑννέα διδασκα-
λους, τέσσαρας εἰρηνοδίκας, δέκα ἑπτὰ δικαστικούς κλη-
τῆρας, καὶ ἓνα ἀλαταποθηκάριον· πῶς λοιπὸν ἀντὶ ὅλων
τούτων ἐξέλεξαν ἓνα ξένον;

Χ. Ν. . . . . ξένον;

Δραγοῦμη. Ἐξέλεξαν τὸν Φιλάρετον τὸν Βάσσον
καὶ ἄλλους ξένους, καὶ εἶμαι καλῶ!

Γιακωβάτος. Αὐτοὶ σὰς ἀνοίξαν τὸν δρόμον! ἀλ-
λὰ δὲν προκίεται αὐτὲ περὶ ἐκείνων οὔτινες εἰσὶν ἀπόντες
οὔτε περὶ ἡμῶν οὔτινες εἰσθε παρόντες· ἐπαναλαμβάνω ὅ-
τι προκίεται περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς Μεγαρί-
δος καὶ ἐν ποιαύτῃ περιπτώσει ἐγὼ δὲν ἐξετάζω τί ᾔσθε
ὑμεῖς ὁ Φιλάρετος ἢ ὁ Βάσσος.

Χ. Ν. . . . . ἄσσος.

Γιακωβάτος. Ὑπάρχει, κύριοι, νόμος τοῦ 1864
ἕστις ἀπαιτεῖ τὸν μέλλοντα νὰ ἐκλεγθῆ βουλευτὴν ἐκ τι-

νῆς ἐπαρχίας, νὰ κατατίθεται ἐν αὐτῆς ἢ νὰ ἐγκαταστήθῃ
ἐν αὐτῇ πρὸς δεκαετίας ὁ νόμος εἶναι σαφές· ἐάν ἐπιπροκαί-
τῃ περὶ τοῦ ἀπαρχιακῶν ὁ νόμος ἦθελε ἐφαρμοσθῆ ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς ἀσφάλειας, ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ Δρα-
γοῦμη γίνεται τοιοῦτος πᾶτατος! ἀλλὰ κατὰ τί, κύριοι,
διαφέρει ὁ Δραγοῦμη τοῦ ἀπαρχιακῶν ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι
ὡς πολλοὶ εἰσὶν ἀπὸ ἐκδοτῶν καὶ νόμου;

Χ. Ν. . . . . ἄσος.

Δραγοῦμη. Καὶ ὁ Κοσσανάκος καὶ ὁ ἀπαρχιακῶ-
δάτος οὕτως ἐξελέχθησαν.

Γιακωβάτος. Τὰ γεγονότα ἐκείνα εἶναι ἀπὸ τὴν ἰθάκην,
ἀλλ' αὐτὸς εἶχε γοναίαν ἰθακτικὴν ἐνὸς τοῦ ἑσπέρου· ἔπει-
δά τὴν σεβαστοτάτην Κοσσαναννοπούλιν· ἀλλὰ δὲν προ-
κίεται περὶ προσώπων ἐπαναλαμβάνω, προκίεται περὶ τοῦ
νόμου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς ἀπαρχιακῶν καὶ προκίεται νὰ
καθιερωθῆται ἄρχη, ἢ νὰ παραδεχθῆμεν τὸν κ. Δραγοῦμη
ὡς νόμιμον βουλευτὴν, καὶ ἢν πᾶς τις καὶ ἐν φύλλον χαρ-
του δύναται νὰ ἐκλεγῆται βουλευτὴς! Ὅπως ἐγένετο καὶ
ἐπὶ ἐνὸς ἰθακτικῶν βασιτῆος τοῦ ἀπὸ τῆς ἰθακτικῆς
ἐκείνης καὶ ἐνεγκραση εἰς τὸ ἀσφύσιον τῆς Κεφαλληνίας,
καὶ ἀποτέρον ἐγένετο πολεμικῆς, στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς!

Χ. Π. . . . . ἄσπος.

Τιν ες. Ποῦς εἶναι;

Γιακωβάτος. Δὲν τὸν λέγω!

Φιλάρετον. Ἐγὼ τὸν γνωρίζω!

Οἱ κληρονομοὶ. Αὐτὸς δέ!

Γιακωβάτος. Ἀν' κληρονομοὺς κυρίων, τοιοῦτον
σύστημα θὰ ἔχουσι βουλευτῆς Ἀθηναίους ἐκλεγμένους ἀπὸ
τοῦ ὅλας τῆς ἐπαρχίας, διότι ὑπάρχει μιὰ φυσικὴ πολι-
τικὴ ἐν Ἀθήναις, τίς θελεῖ νὰ βάλῃ εἰς τὴν χεῖρα ὅλας
τὰς ἐπαρχίας καὶ νὰ τὰς καταστήσῃ αὐτὸ τιμῶν ἀπο-
κλειστικῶν τῶν Ἀθηναίων! ἀλλὰ τότε, κύριοι, μὴν περιμε-
νετε ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῇ πνεῦμα Ἑλληνικόν, τότε θὰ κλά-
ψῃ ἡ γῆ ἢ νὰ τὸ παῖδι καὶ τὸ παῖδι τῆ
μᾶνα.

Χ. Ν. . . . . τὸ μᾶνα!

Γιακωβάτος. Ὡλω, κύριοι, βουλευτῆς ἔσθε καὶ ὁ

Και ὁ Ῥαυπαγᾶς κατ' αὐτὰς διακάζεται ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ τῆς βασιλείας.

Οἱ Δημοκρατικοὶ ὅλοι προσφέρονται συνήγοροι τοῦ ὑποδίκου συαδέλφου τῶν. Εἶναι ὅμως ἐτοιμοὶ νὰ λ α κ ι σ ω σ ι ν ὅλοι, ἂν τὸ δικαστήριον ἐπρόφραε καὶ παιδείας χάριν τὴν λέξιν ἔ γ γ ὄ η σ ι ς.

Ὡς νὰ ἦσαν ἀ γ ν α ἰ θυγατέρες τῆς Δημοκρατίας καὶ ταῖς ἐλεγέ τις ἔ γ γ υ ο ι - σ α ῖ ς.

Γάλλοι, (ὄχι Ἰνδιάνοι) Ἀγγλοὶ, Αὐστριακοὶ, Ἑλλήνες καὶ πάσης ἄλλης ἐθνικότητος δι' ἀμαξῶν μετέβαινον προχθὲς εἰς Μαραθῶνα διὰ νὰ ἴδωσι τὰς ἀρχιούτσυτας, καὶ διὰ νὰ ξ ε φ α ν τ ὴ σ ω σ ι.

Ὁ Ῥόκ προσξάρχει τῆς συνοδείας αὐτῆς.

Ὁ Λιοναρντοῦ τὸν συναντᾷ καθ' ὁδόν.

— E!! bien mon ami ou allez-vous comme ca! Τῷ λέγει.

— Vous savez, nous allons organiser une petite comédie... a Marathon... Τῷ ἀπαντᾷ με φωνὴν βαρυτόνου ὁ Ῥόκ...

Τρέξατε τρέξατε εἰς τὸ ἐλληνικὸν κοινοβούλιον, πρὶν ἢ παρήλθῃ ὁ χρόνος, καὶ οἱ Ἑλληες ῥήτορες ἐκλειψῶσι διὰ παντός!

Ἡ μέλλουσα γενεὰ δὲν θὰ γεννηθῆ ποτε ἓνα Κυβερνήτην χειρονομοῦντα, ποδοποιοῦντα ἀνακλιανίζομενον, εἰς πᾶν ὅ,τι καὶ ὁ ἑλληνισμὸς δύ α ταινὰ παραγάγῃ ῥητορικὸν σχῆμα παρουσιάζοντα, ἐπὶ τῶν ἀγορεύτ.

Δὲν θὰ ἀκούσεται ποτε εἰς τὴν μέλλουσαν γενεάν εὐγλωττίαν Δ η μ η τ ρ α κ α κ α ε ἰ ο υ ῥητορικῆς, ἀρχίζοντος με ἓνα χ ρ ᾶ π καὶ τελειόνοντος εἰς ἓνα χ ρ ᾶ ὀ π.

Εἶναι ἡ Ἀληγορὰ καὶ τὸ γνήσιον ἀπόγονος τοῦ Δημοσθένους καὶ χαρχαρίζει τὸ ῥ ῆ τ ο ρ ε υ μ ἔ ν ο ν Ρ!

Ὁ Γεωργιαντᾶρα, ἀπέχεσθε!!!

Ἦλθεν, εἶδεν, ἐνίκησε!

Τὴν ἐσπεραν τῆς ἀγίας Διχατομένης ἐδόθη χορὸς εἰς οἰκόν τινα, εἰς τὸν ἑποῖον ἔλαθε μέρος, καὶ διεύθυνε τὸν χορὸν εὐσεβῆς διάκονος.

Τὰ προστάγματα ἦσαν ἐκκλησιαστικά, ἡ δὲ μουσικὴ ἔπαιξε καὶ π λ ᾶ γ ι ο ν ἔκτον διὰ τὰς ἐξ φιγούρας τῆς κ α ν τ ρ ῖ λ ι α ς.

Ἀκούσατε μερικά προστάγματα

— Ἡμιχόριον en avant...

— Δεσποῦναι τὰς κεφαλὰς κλίνατε!...

— Δότε τὰς χεῖρας!...

— Καὶ τελευταῖον—τὰς κεφαλὰς τῷ κυρίῳ (δηλαδὴ τῷ οἰκονομῷ) κλίνατε!...

Μεταξὺ ἐνὸς ἀχθοφόρου Μηνιάτη καὶ ἐνὸς ἐμποροῦ.

— Λοιπὸν πόσο θέλεις νὰ πᾶς αὐτοῦς τοὺς δύο καθρέφταις;

— Μιὰ δραχμὴ τὸ δρόμο τοὺς πηγαίνω ἀρεντικῶ!

— Ἄς ἦναι... μα πρόσσε μὴ μοῦ τοὺς σπάσης γιατί κουστίζουνε 100 δραχμὰς ὁ ἓνας.

— Τσαὶ γιὰμὰ ἂν τοὺς σπάσω μὴ μὲ πληρώνης!

— Αἰ! Νίκο κοιμᾶσαι ἀκόμη καὶ ὁ ἥλιος ἔχει τώρα πού βγήκε δύο ὥραις;

— Μαυᾶ, λέγει ὁ Νίκος τρέβω τοὺς ὀφθαλμούς του, ρταῖο ἐγὼ ἂν ὁ ἥλιος βγαίνει πρὸ τοῦ νὰ ξήμερώσῃ;

Ἐκ τῶν εὐφυῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τῆς Ἐφημερίδος» ὁποσπῶμεν τὰ ἐξῆς.

Ὁ κ. Φιλήμων ὅμως δὲν ἀρεῖται εἰς τὰ ἀνωτέρω, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἡ βουλὴ δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Διμήλειας οὐχὶ κυρίως διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπεν ὁ κ. Μεσση εἰς τὴν ἀρχὴν εἰς τῆς συνελεύσεως τὰς παραγγελίας. «Τὴν Κρήτην, λέγει, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἰππεῖρον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Χίον, τὰς ἐνθυμείται πάντοτε ἡ βουλὴ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ βλέπῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἑα τὰς ἐνθυμείται».

(Τώρα πλέον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνας ἐχρειάζετο καὶ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς νὰ παιανίσῃ τὸν ἑθνικὸν ὕμνον).

Πρὸς τὸν Θ υ μ ὀ σ ο φ ο ν τὸν III

Θέλεις ἡσύχο!

Θ υ μ ὀ σ ο φ ὀ ς ὁ IV

Ὁ Παρθενῶν καὶ πάλιν τὴν ἐργασμένη Κυριακὴν ἐμφανίζεται με ποικίλην καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην, με μίαν ὠρικὴν εἰκόνα πιστάνουσα φάσμα ἐκ τοῦ Μάξιμου τοῦ Σακεσπεῖρου, με ποικίλια, καὶ με διάφορα ἄλλα νόστιμα ἀνεκδοτα, γόφους καὶ αἰνίγματα.

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ὁ «Κοραῆς» τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Τρέξατε!!

Θὰ εὐρητε ἐδῶ διλόκληρον τὸ 1880 τοὺς μῆνας, τὰς ἐβδομάδας, τὰς ἡμέρας, τὰς ὥρας τὰ πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα λεπτά!!

Θὰ εὐρητε ἀκόμη ὅλας τὰς ἐποχὰς ὅλας τὰς φάσεις τῆς γελῆης, ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ ὅλα τὰ συμβεβηκυμένα κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Θὰ εὐρητε ἀκόμη ἀνεκδοτα ὥρατα, ποικίλια, ἱστορικὰ διηγήματα καὶ ἄλλην ἐκλεκτὴν ὕλην.

Θὰ εὐρητε! Θὰ εὐρητε! καὶ τί δὲν θὰ εὐρητε! καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ εὐρητε εἰς τὸν κομφοτάτον Ἡμεροδείκτην τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, τοῦ ἑποῖου τὸ Βιβλιοπωλεῖον κεῖται εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Ῥόμβης. Τρέξατε! τρέξατε! ἢ τὸν ἀποκτήσητε με ἐν μόνον φράγκον.